

CONSELL MUNICIPAL DE SOLIDARITAT I COOPERACIÓ

Ajuntament de
la Seu d'Urgell

CONSELL MUNICIPAL DE
**SOLIDARITAT
I COOPERACIÓ**
la Seu d'Urgell

Su ma ri

*Han col·laborat en aquest número:
ONG'S locals*

Coordinació: Montse Eroles

Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació

Revista núm. 3 - 2011

Edita: Ajuntament de la Seu d'Urgell

Disseny i maquetació: Formes S.C.P

Impressió: Seugràfic S.L.

- 3** Presentació de l'Alcalde i la Regidora
- 4** Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació
- 6** Agua de Coco
- 10** Amadeu Clausó
- 12** Càritas
- 14** Creu Roja
- 16** La Seu X Nicaragua
- 18** La Seu Solidària
- 20** Mans Unides
- 22** Dels Pirineus als Balcans
- 24** Pirineu amb el Sàhara
- 26** Entrevista Anna Vilarmau
- 29** Entrevista M. Àngela Galindo i Maria Rebés

La veritable solidaritat

Un any més, hem volgut impulsar la Guia d'Entitats Solidàries i de Cooperació de La Seu d'Urgell per tal de donar a conèixer a tothom la feina i els projectes que institucions i associacions urgellenques realitzem entorn als àmbits de la solidaritat i la cooperació.

L'àrea de Solidaritat i Cooperació, conjuntament amb el Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació, pretén promoure la reflexió crítica en el nostre entorn social per assolir una societat civil compromesa.

La veritable solidaritat és aquella que s'esforça a impulsar el canvi que afavoreixi el desenvolupament dels individus i les nacions, i que està fonamentada en la igualtat universal que uneix tota la humanitat. Aquesta igualtat és la derivació directa de la veritable dignitat de l'ésser, que pertany a la realitat intrínseca de la persona, transcendent tota frontera política, religiosa, territorial, cultural... per instal·lar-se en l'ésser mateix i fer-li sentir interiorment la consciència de "gran família" amb la resta de la humanitat.

La veritable solidaritat comença a casa nostra. La situació social i econòmica que estem vivint en l'actualitat ens refferma encara més la idea que les pautes solidàries no només cal realitzar-les en països allunyats, sinó que sempre són necessàries, i en aquest moment encara més, al nostre costat, amb els nostres conciutadans.

Volem que aquesta guia sigui una eina de sensibilització i informació per tota la ciutadania i, en la mesura del possible, estimuli la població a participar en les activitats que proposen les entitats solidàries de la nostra ciutat, que tan bona feina fan i que aprofitem per agrair.

Albert Batalla i Siscart
Alcalde

Anna Vives i Tarrés
Regidora de Solidaritat i Cooperació

Què és el Consell Municipal de Solidaritat i cooperació ?

L'Ajuntament de La Seu d'Urgell, en sessió plenària del dia 4 de juliol de 2005 aprovà la creació del Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació.

El Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació és un òrgan de participació amb funcions consultives i assessores en matèries relacionades amb la promoció de la cooperació al desenvolupament i la solidaritat, que compleix, també, una funció d'eina sensibilitzadora i dinamitzadora de tots els subjectes actius del nostre territori.

La solidaritat i la cooperació al desenvolupament han de ser un referent comú que inspire la nostra institució, les entitats i les ONG's de la nostra ciutat, i els grups de la ciutadania que vulguin establir les bases d'una societat més justa i solidària, i lluitar contra totes les formes d'exclusió que es manifesten de manera creixent en un context d'acceleració dels fenòmens de globalització econòmica.

Cal destacar que la solidaritat i la cooperació no són caritat, ja que la pobresa en què viuen molts pobles no es deu únicament a causes naturals o a problemes interns d'aquests països, sinó que molt sovint és fruit d'una explotació i d'uns interessos històrics i econòmics del Nord vers el Sud. Per això cal entendre la solidaritat com un deure, com una acció de justícia entre països rics i pobres.

Altres aspectes com el respecte als drets humans, la lluita per la pau i el desarmament, el respecte a la identitat històrica i cultural, el foment de l'equitat i la tolerància, la discriminació positiva d'aquells sectors doblement oprimits, el foment de la austeritat, del consum responsable, del comerç just, també han de ser objectius compartits d'aquesta lluita per la solidaritat i la cooperació.

La cooperació de la nostra ciutat ha de ser un element de construcció i visualització d'una alternativa de societat que es fonamenti en un marc de participació i diàleg, i en l'exercici de la representació de la societat, mitjançant l'administració local com a eix gestor i de representació dels ciutadans i ciutadanes de La Seu d'Urgell.

Considerem la solidaritat i la cooperació com un tema on ha de presidir un ampli diàleg i consens entre les diferents forces polítiques i els diferents agents socials de la nostra ciutat, amb l'objectiu de donar confiança als ciutadans i ciutadanes tot i garantint la transparència en la gestió del pressupost de Solidaritat i Cooperació, que es coneix com el 0,7% del pressupost municipal.

El Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació és compostat per l'Alcalde, la Regidora de Solidaritat i Cooperació, un/a regidor/a representant de cada grup de la corporació municipal, un/a representant de cada associació, entitat, col·lectiu o ONG sense ànim de lucre, que tingui entre els seus objectius estatutaris la solidaritat internacional i la cooperació al desenvolupament, i el tècnic municipal de Solidaritat.

Fundación Agua de Coco

La “Fundación Agua de Coco”, es una organización no gubernamental de desarrollo con personalidad jurídica propia, inscrita en el Registro Nacional de Fundaciones con el nº 18-0079. El domicilio social está en Granada y cuenta con una Delegación en La Seu d’Urgell, además está implantada en el resto de España con delegaciones localizadas en Almería, Asturias, Barcelona, Cuenca, Málaga, Madrid, Tarragona y Valencia.

Historia:

Agua de Coco empezó a sonar hace 17 años en un país arrasado una guerra: Camboya. En el año 1992 al mismo tiempo que la ONU enviaba a 22.000 soldados para reconstruir y pacificar este país destrozado, muchas ONG europeas brindaban su apoyo a la reconstrucción.

Jose Luis Guirao Piñeyro, un joven veterinario granadino, llega a la ciudad camboyana de Battambang de manos de la ONG francesa Action Nord-sud. Tras ver las secuelas físicas y psicológicas que la población camboyana sufre, unidas a la falta total de medios, Jose Luis Guirao decide abrir en el año 1994 una casa de acogida de familias de la calle llamada Ptea Teuk Dong. En esa época de muchas escaseces, el agua de coco era el único suero accesible para la población; de ahí el nombre de Ptea Teuk Dong, que en camboyano significa La Casa del Agua de Coco, la casa que salva vidas.

En junio del año 1992, un grupo de amigos y familiares granadinos de José Luis creó la ONGD La Casa del

Agua de Coco en España con el fin de apoyar la labor de la contraparte local PTD.

Con el proyecto de reinserción de familias de la calle en Battambang autonomizado, José Luis decide conocer la realidad de un continente olvidado, África. Se desplaza a Ruanda donde crea la ONG Ruandesa Insu Amata Ya Coco para la reinserción Psicológica de niños y niñas desplazados traumatizados por el genocidio ruandés.

En 1996 es expulsado del país como el resto de ONGs. En 1997, tras un paso por la Islas Comores llega a Madagascar, a la ciudad de Fianarantsoa, con características similares a Battambang: unos 150.000 habitantes con una población castigada por el hambre y la mala gestión política.

En esa ciudad crea la ONG malgache la Maison de l'Eau de Coco. En el año 2000 y con la consolidación de la ONG en Madagascar decide viajar a la ciudad de Salvador de Bahía en Brasil donde pone en marcha de un proyecto social y sanitario, con familias carentes de la Favela de Alagados.

A su vuelta a Madagascar apoya también la creación de la ONG Bel Avenir en la ciudad de Tuléar, comenzando un amplio proyecto en el Sur de la Isla, donde establecerá la sede principal de actuación.

En el año 2008, las varias ONG que traban en red para apoyar el programa integral que la Casa del Agua de Coco y la ONG Bel Avenir llevan a cabo en Camboya, Madagascar y Brasil deciden unir sus esfuerzos bajo el nombre de Fundación Agua de Coco. Esta fundación es la encargada de agrupar todos las energías de la ONG “La Casa del Agua de Coco” en Granada, La ONG “Amigos de Bel Avenir” en Valencia, la asociación “Les Amis de Bel Avenir” en Francia y ONG Bel Avenir en Madagascar.

Nuestro Trabajo:

Su misión es la de contribuir a la mejora de la calidad de vida de los colectivos en situación de exclusión social en países del Sur con especial incidencia en la infancia y su entorno familiar, apostando por la educación inclusiva como

motor de desarrollo. Para ello, basamos nuestras acciones en tres ejes:

- **Luchar contra la explotación laboral infantil con la creación y gestión de escuelas en lugares donde no llega la educación pública.**
- **Acceso de los niños y niñas a una educación complementaria inclusiva e integrada con marcado carácter medioambiental.**
- **Apoyo social a esos niños y niñas a través de su entorno familiar.**

El Proyecto:

En Madagascar, la Fundación en colaboración con el Ayuntamiento de la Seu D'Urgell en un proyecto de atención socio-educativa a menores sin re-

cursos a través del ocio.

Las “Clases Vertes” de Mangily se enmarcan en el compromiso n.º 3, de transformación de la educación, dentro del Plan de Acción de Madagascar 2007-2012 establecido por el Gobierno de Madagascar.

Nuestra contraparte Bel Avenir propone un programa de educación no formal a los niños y niñas más desfavorecidos de la provincia de Tuléar, con la colaboración de las escuelas públicas y privadas, instituciones sociales y otros proyectos educativos de Bel Avenir en la zona.

Mediante convenios con estas entidades, se ofrece a los y las menores una semana de actividades pedagógicas en el Centro Educativo y Medioambiental “Mangily Forêt”.

Estos campamentos tienen como objetivo incentivar en los y las niñas participantes el desarrollo de valores fundamentales como son:

La higiene y salud

La protección del medio ambiente

La igualdad de género

Como lo Hacemos:

En un trabajo continuado de coordinación con más de 20 centros educativos de la región, la Fundación identificó un problema común a todo el sistema educativo Malgache: el absentismo escolar y la baja calidad de la enseñanza.

Para luchar contra ello, creamos hace más de 7 años un Programa de Educación de Base para apoyar la enseñanza en la isla, con actividades como las proyecciones escolares, biblioteca móvil, o las estancias en el Centro Educativo y Medioambiental; de esta ma-

nera, las escuelas pública primaria se benefician de un programa educacional más completo y un material pedagógico más adaptado a las necesidades del país.

Cuatro años más tarde, en el 2007, el gobierno malgache confirmó estas carencias educativas en su “Plan de Acción Madagascar 2007-2012” y respaldó el trabajo ya realizado en la región. El compromiso número 3 de este plan, de “Transformación de la educación” destaca:

Las escuelas con las que trabajamos desde hace años detectaban un bajo interés de niños y niñas por la educación, y un índice de absentismo y fracaso escolar importante. Este absentismo a la escuela, junto a la falta de oferta de ocio saludable, lleva a los niños y niñas al vagabundeo en las calles, lo que les acerca a la drogadicción, la delincuencia, o la prostitución, poniéndoles en una grave situación de riesgo.

En base a todas estas necesidades detectadas, surge el proyecto de apoyo pedagógico que aquí presentamos, con la intención de complementar al sistema educativo malgache, reforzando sus deficiencias y mejorando la calidad de la enseñanza que reciben los niños y niñas más desfavorecidos.

Con esta educación de base estamos formando a futuros ciudadanos comprometidos con su entorno y sus vecinos impulsando en Madagascar, través de la educación de la infancia, un desarrollo más sostenible.

De entre las diferentes alternativas que Bel Avenir tenía para mejorar la escola-

ridad, se escogió la creación de un centro educativo por varias razones:

- **Se amplía la escasa formación de la escuela, transmitiendo de forma transversal conceptos fundamentales como el cuidado del medio ambiente, la higiene y salud, la equidad de género, la participación social y la convivencia,...Aspectos que quedan frecuentemente relegados por la educación formal, mucho más rígida.**

- **Se ofrece a los y las menores una alternativa de ocio saludable, trabajando dinámicas y técnicas de animación y tiempo libre que refuerzan conceptos como la solidaridad, el trabajo en equipo,...**

- **Se refuerzan los buenos resultados en la escuela, y la asistencia; ya que en muchas ocasiones la participación en el proyecto es un premio al alumnado por sus buenos resultados**

Además se trata de un proyecto sostenible, tanto en el sentido medioambiental, ya que está abastecido con energía solar; como en el económico, ya que produce sus propios alimentos, a través de invernaderos, producción de complementos alimenticios, etc.

Amadeu Clausó

Fragment del discurs pronunciat per Amadeu Clausó en motiu de la inauguració de l'ampliació de l'escola especial, existent des de l'any 2006, a Abancay.

“ La Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de l'infant, l'Oficina Internacional Catòlica de la Infància, creada el 1948, l'Institut dels Germans de les Escoles Cristianes membre fundador de la mateixa, en el 20è aniversari, l'any 2000, va redactar un document amb 10 desafiaments. Entre molts dels signants del document, hi figurava el Govern del Perú. Alguns d'aquests desafiaments eren:

2. Lluitar contra la pobresa
3. Lluitar contra la violència vers els nens
5. Tenir en compte la situació dels nens treballadors
7. Garantir el dret a la salut a tots els nens
8. Garantir el lloc que els pertoca als nens amb discapacitat

Es compleixen al Perú aquests desafiaments? La resposta és NO. El servei educatiu en aquest sector (els nens) ha d'anar acompanyat d'un compromís decidit per la transformació de les estructures sociopolítiques i econòmiques.

ques que causen cada cop més misèria, més injustícia i més desesperació a la família humana.

La defensa i la promoció dels drets dels nens ha de ser una nova forma de viure, i La Salle, amb els nens abandonats, explotats, empobrits i marginats, mal nodrits, que viuen en males condicions... és on té la seva feina, si no es vol allunyar del missatge de Joan Baptista de La Salle. Aquí i ara, al Perú, cal mostrar solidaritat amb els nens discriminats i identificar-se de ple en la seva defensa, lluitant de forma cívica contra les estructures injustes. Cal desenvolupar una veritable cultura de la infància, perquè cada nen és un regal per la humanitat... en l'actualitat estem molt allunyats, esteu molt allunyats, de la realitat ja que es trepitgen molts dels drets dels infants dia rera dia.

Treballeu pels nens, els quals no tenen cobertes les seves necessitats bàsiques, incloent-hi l'educació... Això no és res més que viure la visió de La Salle.

Procurem educar més en valors, ja que només els valors poden garantir una

vida humana i espiritual més digna.

Vull recordar unes paraules que Joan Baptista De La Salle plasmava en la seva obra Meditacions: "Aquest Déu bondadós posa aquests nens a les vostres mans". Seguim el seu exemple i no ens allunyem del camí que ens va marcar. Gràcies De La Salle per les teves paraules del segle XVII, tan actuals a dia d'avui".

Amadeu Clausó

Abancay, 22 d'octubre de 2010

Càritas. La Seu d'Urgell

Un any més ens tornem a trobar amb tots els lectors de la revista del Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació, i el nostre goig més gran seria poder explicar que el nostre esforç i el de les altres associacions solidàries, ha estat un èxit i que cada cop som menys necessaris perquè la nostra societat funcioni amb més justícia i equitat. Hem de ser, però, realistes i tocar de peus a terra reconeixent que encara ens queda molt camí per recórrer i molts temes que no han estat solucionats a pesar dels nostres esforços i de que tenim la sort de viure en una ciutat, la nostra Seu, que es mostra molt solidària recolzant les iniciatives que, durant l'any, els anem proposant. Això ens encoratja i fa que no defallim davant els nous reptes que cada dia se'ns presenten.

Càritas ha incrementat notablement (més d'un 60 %) les atencions mitjançant els projectes que tenim al nostre càrrec: el rober i la botiga "GRAPATS" pel que fa a la gestió de la roba que recollim i que els voluntaris i voluntà-

ries, amb el màxim de zel, classifiquen i posen a punt per ser reutilitzada pels usuaris que truquen a les nostres portes; els transeünts que son acollits amb delicadesa i professionalitat per les Treballadores Socials i que, amb col·laboració amb l'Ajuntament de La Seu, els procurem un sostre, aliments i transport; les atencions personals a famílies en circumstàncies extremes ajudant-les a pagar lloguers, electricitat, medecines, etc. que, gràcies al bon fer dels tècnics, se senten acollits, escoltats i compresos; el repartiment de vals per obtenir aliments frescos, a càrrec de la nostra institució, a botigues col·laboradores de la nostra ciutat; classes per donar formació a persones que estan a l'atur i que, per mitjà del projecte AMOS, poden obtenir una competència laboral que els faciliti l'accés al mercat laboral.

Enguany, però, voldria posar l'accent en un nou projecte que, més que nou, és continuació del que ja s'està portant a terme des de fa uns anys amb col·laboració amb altres organismes i associacions solidàries conformant el que anomenem "ALIMENTS PER A LA SOLIDARITAT". Es tracta d'una organització que va néixer ara fa cinc anys per iniciativa de l'Ajuntament, el Consell Comarcal, Creu Roja, Càritas Parroquial i a la que, posteriorment, s'hi va adherir Seu Solidària com a entitat col·laboradora.

A través d' "ALIMENTS PER A LA SOLIDARITAT" es reparteixen els aliments, no frescos i amb caducitat mitja o llarga, que es van recollint durant l'any, pro-

vinents majoritàriament dels excedents que ens arriben de la UNIÓ EUROPEA a través del Banc d'Aliments de Catalunya, però també de diverses campanyes que hem anat endegant als col·legis de la nostra ciutat i d'altres actuacions més puntuals organitzades als supermercats i establiments locals per tal de disposar al màxim d'articles per atendre les, cada vegada més, nombroses peticions que ens arriben i que són valorades estrictament i d'una forma professional pels treballadors i treballadores socials que exerceixen la seva activitat a cadascuna de les associacions que formen part d' "ALIMENTS PER A LA SOLIDARITAT". Aquestes accions puntuals a la nostra ciutat ens permeten complementar els productes emmagatzemats que ens arriben sense que puguem triar-los i que, de vegades, produeixen desequilibris a l'hora de poder repartir-los de manera coherent i pràctica. El volum de productes que manipulem al cap de l'any sobrepassa els 50.000,-Kg i això representa un gran inconvenient a l'hora de fer l'emmagatzematge i el control dels mateixos. Fins ara estem utilitzant un petit local que l'Ajuntament ens cedeix graciosament però que, cada vegada més, ens és absolutament insuficient. Es per això que hem iniciat un projecte que estarà liderat per Càritas Parroquial, amb el consens màxim dels altres membres de "ALIMENTS PER A LA SOLIDARITAT" i que consisteix en adequar un nou espai que ha cedit el Bisbat a Càritas per fer una nova seu que reuneixi les condicions adequades per a poder fer front a la gran demanda de serveis que, degut a la situació de crisi que estem vivint actualment i que, per desgràcia, pensen

que encara durarà molt, massa, temps, estan acudint no només a la nostra entitat si no també a totes les que es dediquen a activitats solidàries.

En aquest nou centre disposarem d'un espai, creiem que suficient, per a emmagatzemar adequadament els aliments que anem recollint i que podrem repartir després d'una forma molt més racionalitzada i digna als usuaris que acudeixen a nosaltres.

Per tirar endavant aquest projecte ens caldrà l'ajuda de tothom: voluntaris i voluntàries per organitzar tan la recollida com el repartiment del aliments . Què faríem sense la col·laboració dels voluntaris i voluntàries que desinteressadament i donant el millor de sí mateixos, ens estan ja ajudant...? Serà també benvinguda qualsevol col·laboració en moments puntuals. I, sobretot, necessitem l'ajuda econòmica que pugueu facilitar-nos per portar a terme les obres que cal fer per adequar aquest nou centre que permetrà a la nostra ciutat fer front als requeriments i a les ajudes de tants i tants conciudadans nostres que estan passant per moments veritablement durs.

Com sempre heu fet fins ara: AJUDEU-NOS A AJUDAR....!!!

Moltes gràcies a tothom i que Déu us ho pagui com només Ell sap fer-ho.

Creu Roja. La Seu d'Urgell

Qui som:

Som la representació a la comarca de l'Alt Urgell de l'organització internacional de la Creu Roja.

La força de la Creu Roja radica en els seus voluntaris. Són ells qui actuen per tal que les persones grans se sentin al menys aïllades possible, atenen les víctimes d'accidents i participen en rescats, eduquen els joves en valors, juguen amb nens malalts en centres hospitalaris, col·laboren en la inserció de persones immigrants, participen en programes d'atenció a dones víctimes de la violència domèstica... En definitiva, lluiten per una societat més justa i solidària (presons, catàstrofes, guerres, etc.).

Humanitat, Imparcialitat, Neutralitat, Independència, Caràcter Voluntari, Unitat i Universalitat. Aquests són els principis fonamentals del Moviment Internacional de la Creu Roja i la Mitja Lluna Roja. Un codi de conducta i ideari que constitueixen la identitat de la Institució en tots els seus àmbits i nivells d'actuació.

Els voluntaris i voluntàries de Creu Roja a l'Alt Urgell som gent com tu. Persones amb inquietuds solidàries que dediquem una part del nostre temps d'oci a ajudar els altres. A més, des del voluntariat, tenim l'oportunitat de relacionar-nos i conèixer persones com nosaltres. Persones que pensem que juntes podem fer que el nostre entorn sigui millor.

Què fem:

La missió de la Creu Roja és ésser cada vegada més a prop de les persones vulnerables, a través d'accions de caràcter preventiu, assistencial, rehabilitador i de desenvolupament, realitzades especialment pel Voluntariat.

Aquests són alguns dels projectes que es porten a terme des de la Creu Roja a l'Alt Urgell:

- Cursos de Primers Auxilis
- Cursos de Desfibrilador Automàtic (DEA)
- Cursos de Tècnic de Transport Sanitari
- Serveis Preventius en Activitats Esportives i Socials
- Servei de Teleassistència
- Suport en grans emergències i catàstrofes
- I altres projectes com: Cooperació Internacional, xerrades de primers auxilis, salut i drogues, i col·laboració amb altres entitats en diferents projectes comuns.

Si vols col·laborar amb Creu Roja, tens dos vies per a fer-ho:

Voluntariat: Vine a la nostra oficina i

informa't sobre què representa ser voluntari de Creu Roja i com podeu compartir el vostre temps lliure, per poc que sigui, amb les persones que ho necessiten.

Socis: Tu també pots ser soci de Creu Roja i sumar-te a les més de 800.000 persones que ja ho són, i als més de 156.000 voluntaris que gràcies a la ajuda dels socis atenen a 3.500.000 persones cada any.

On som:

Av. Parc del Segre, s/n
(al costat dels Bombers)
alt_urgell@creuroja.org
Tel. 619 753 659

La Seu X Nicaragua

Des de fa un temps, el grup de voluntaris que treballem en els projectes per Santa Rosa del Peñón ens plantejàvem la manera de poder arribar a realitzar el màxim de projectes que des del nostre poble agermanat se'ns sol·liciten.

Ja sabem que les necessitats sempre són moltes i que potser mai podrem aconseguir arribar a tot però, pensem que és el nostre deure intentar fer tot allò que puguem per ajudar-los, ja que així ens hi hem estat compromentent des del moment que ens vàrem plantejar aquest voluntariat.

Moltes són les activitats que, sota l'empenta de La Seu Solidària, hem dut a terme: sopars solidaris, venda de samarretes i altres objectes per recaptar fons i donar a conèixer l'Agermanament, venda de loteria, recollida de material esportiu i educatiu per les botigues, recollida de llibres i material sanitari, etc. ... i així volem continuar treballant. Però pensem que un projecte tan gran, com és un Agermanament entre pobles, necessita una dedicació més exclusiva, amb un degoteig constant de noves idees i aportacions, tant dels voluntaris que ja en formem part com de totes aquelles persones que, des d'aquest mateix moment vulguin donar suport a aquesta noble causa. Per totes aquestes raons hem decidit constituir-nos en una nova ONG: **La Seu per Nicaragua**.

Molts són els projectes realitzats fins ara, alguns ja finalitzats i altres en pro-

cés. Durant aquest darrer any no s'ha pogut realitzar cap viatge de voluntaris a Santa Rosa, però això no vol dir que la nostra tasca s'aturi. Gràcies a les bones comunicacions que mantenim amb el Comité de Hermanamiento podem continuar endavant amb els projectes que ells consideren prioritats per la bona evolució del seu poble.

Actualment estan en fase de realització els Cursos de formació en costura, que s'han repetit per la bona acollida que van tenir entre la població femenina. S'ha continuat amb els microcrèdits a les noies que van acabar el primer curs de costura, per tal que tinguin accés a una màquina de cosir que els permeti treballar a les cases i crear noves fonts d'ingressos a les famílies. També s'està treballant amb l'Escola Municipal de Música per organitzar un concert i recaptar fons per la banda de l'escola de Santa Rosa.

Per últim, estem treballant en un projecte ambiciós que, juntament amb uns voluntaris de l'INEFC de Barcelona, intentarà aconseguir un terreny on poder fer un camp de futbol i donar

així continuïtat a les activitats esportives que estem promocionant d'uns anys ençà. Volem afavorir un espai de lleure saludable, lluny de l'alcoholisme i altres activitats nocives que van en detriment del què ha de ser el futur de Santa Rosa, els joves.

Com ja us hem dit abans, molts són els projectes i molta més la feina que ens queda per poder assolir-los. I amb aquesta il·lusió iniciem aquesta nova etapa. Però no volem ni podem fer-ho sols. Per això restem oberts a tothom que se'ns vulgui unir i treballar pel nostre poble agermanat. Si aquest és el vostre desig podeu contactar amb nosaltres a través de la nostra pàgina al Facebook, al mail laseupernicaragua@gmail.com, o consultar la pàgina Web: <http://laseupernicaragua.org/>.

T'apuntes a dinar?. **La Seu Solidària**

Un dia primerenc de tardor, mentre els nens i nenes jugaven a la plaça, va arribar al poble un home foraster, vestit amb quatre parracs verdosos, brut, barbut i tan sec que hauria cremat. Com que encara feia molt bo i els camins bullien sota el sol, el foraster es va amorrar al primer abeurador que va trobar i es va fer un tibet d'aigua que, en un no res, li va botir el ventre com si hagués menjat raudó (roldor). Després, va anar passant per totes les cases del poble, pidolant un bocí de pa i un tall de cansalada, ni que fos

xic i ranci. Però la gent no l' escoltava i li tancava les portes als morros sense tornar-li contesta. Ni la seva mirada fonda i perduda, ni el seu pas insegur, que l'obligava a caminar mig arrapat a la paret, no estovava el cor d'aquella gent, esfereïda pels excessos de la guerra.

Quan va haver rebut el darrer cop de porta, el captaire se'n va anar cap a la plaça, atret pel xivarri de les criatures que hi jugaven. Allà va trobar un pedris per seure i va lamentar una vegada més haver de viure en aquest món. La seva inesperada presència va atraure de seguida l'atenció dels nens, que, en veure'l, van callar de cop i, a poc a poc, s'hi van anar atansant.

-Qui ets tu? - li va preguntar un dels nens més decidits.

-Sóc un soldat que vinc de la guerra i ara... ara volia dinar una mica..., voleu dinar amb mi?

-Dinar amb tu? -van fer tots rient a cor que vols-. I què ens donaràs per dinar?

El pobre va rumiar un moment i els va dir:

-Escudella, sí... voleu una bona escudella?

-Tu no hi ets tot, per això dius aquestes bestieses -li va dir un dels nens més grans.

-Un de vosaltres, com ara tu, que ja ets més gran -va fer ell- hauria d'anar a casa seva a buscar una olla o un calder ben gran; quatre o cinc de vosaltres

hauríeu d'anar a buscar llenya per fer un bon foc; tu i vosaltres dos hauríeu d'anar a buscar un carretonet de rocs...”.

Així ho van fer tots plegats i quan va haver encès el foc, van posar el calder al damunt i el van omplir d'aigua i de rocs.

-Ara ha d'arrencar el bull -va dir el soldat.

Els nens i nenes s'havien d'amagar la cara amb les mans perquè no es podien aturar el riure. Una escudella amb aigua i rocs. Aquesta sí que era bona! Quan l'olla va començar a bullir, el soldat s'hi va atansar travanejant i amb una cullerota de fusta que havia dut un nen de casa seva, va tastar l'escudella.

-Bona, però hi hem de posar una mica de sal -va fer.

A l'acte va sortir un nen i s'oferí a anar-ne a buscar a casa seva.

-Un parell o tres d'ulls de col encara hi donarien més bon gust -va continuar el foraster.

Aleshores, una de les nenes va dir que ja en portaria ella de casa.

-Si tinguéssim quatre fesols...

-Aquí tens els fesols, soldat -va dir un esmolet que arrossegava un sac que feia més embalum que no pas ell.

I així els nens i nenes del poble van anar portant ossos de pernil, botifarra negra, un pany de cansalada, mig sac de trumfes... i amb tot aquest recapte van fer una escudella per llepar-se'n els dits.

Quan l'escudella va estar al punt, el soldat va dir als nens:

-Ara aneu casa per casa i convideu tot-hom a dinar.

Els petits així ho van fer i, de mica en mica, els homes i les dones del poble van anar fent cap a la plaça amb una cullera i un plat soper a les mans. Allà van dinar tots i van fer una gran festa que encara es recorda avui.

Joan Obiols. **La Seu Solidària**

Mans Unides. La Seu d'Urgell

Mans Unides ha guanyat el Premi Príncep d'Astúries de la Concòrdia 2010. El veredicté es va donar a conèixer el dimecres 15 de setembre a les 12 hores.

El premi Príncep d'Astúries de la Concòrdia es concedeix a la persona, institució, grup de persones o d'institucions que hagi o hagin contribuït de manera exemplar i rellevant a l'enteniment i a la convivència en pau entre els homes, a la lluita contra la injustícia, la pobresa, la malaltia, la ignorància o la defensa de la llibertat, o que hagi obert nous horitzons al coneixement o s'hagi destacat, també de manera extraordinària, en la conservació i protecció del patrimoni de la Humanitat. Els finalistes han estat l'Organització Internacional del Treball (OIT) i la dirigent de l'oposició democràtica birmana, Daw Aung San Suu Kyi. El guardó obtingut per la nostra organització, a més del reconeixement que

suposa, ve acompanyat de 50.000€, que seran destinats a un projecte de reactivació agrícola a Haití.

Una de les conseqüències que va produir el terratrèmol que va assolir gran part de l'illa d'Haití el passat 12 de gener van ser els moviments migratoris de persones cap a altres àrees del país, on encara la gent busca mitjans de vida per no tornar a la zona de Port Príncep (zona urbana i suburbana de 3.5 milions d'habitants, amb escassa viabilitat de cara al futur).

Així va passar a la zona de Damassin, del municipi de Coteaux, departament del Sud, on van arribar unes 10.000 persones, de les quals unes 4.000 continuen a la zona.

A l'àrea treballa la Congregació Soeurs de Marie Immaculée, que a més de les seves activitats estrictament pastorals, promou la millora de les condicions de vida dels camperols pobres de la zona. Davant la situació d'emergència creada pel terratrèmol, la Congregació Soeurs de Marie Immaculée, demana el suport de Mans Unides per dur endavant un projecte que busca contribuir

a pal·liar-ne els efectes entre la població damnificada, ja anteriorment molt marginada.

Es busca concretament dotar els camperols de llavors i eines agrícoles, i materials d'apicultura. Amb això es millorarà la producció i l'alimentació de les famílies de diverses comunitats, incloses noves famílies immigrades a les tasques agrícoles, i es contribuirà a augmentar l'educació i reduir l'atur i la migració. Els beneficiaris són uns 5.600.

Els fons demanats es destinaran a l'adquisició de llavors, eines i altres insums per a la producció, a més de capacitat i administració del projecte.

Mans Unides del Bisbat d'Urgell ha finançat el darrer any dos projectes: un a Mauritània i l'altre al Senegal, per un import aproximat de 80.000€; també ha contribuït a les campanyes d'emergència de Haití i Pakistan, assolint amb escreix els objectius proposats.

A la Seu d'Urgell hi ha hagut un seguit d'activitats per promoure i sensibilitzar tots els ciutadans en la important

tasca que Mans Unides duu a terme amb un resultat molt reeixit.

S'ha participat a la Festa de la Solidaritat, s'ha celebrat el Sopar de la fam, la venda de flors, i altres petites activitats amb molts bons resultats. Cada cop més la nostra organització va fent un camí endavant en la seva tasca intentant pal·liar la xacra de la fam al món.

Dels Pirineus als Balcans

Des de TRENKALÒS treballem, des de l'any 2000, en la formació, especialment dels joves, en l'àmbit de la cooperació. En aquest àmbit centrem el nostre treball a Catalunya. D'altra banda, gestionem projectes de cooperació internacional conjuntament amb entitats locals

Qui som?

Dels Pirineus als Balcans -Trenkalòs Alt Urgell-, som un grup de joves de la Seu d'Urgell i comarca que treballem la cooperació internacional a Bòsnia i Hercegovina. Una experiència molt especial en un preciós territori, desconegut per a la gran majoria de la població i que ara fa 18 anys, mentre aquí tot just celebràvem els Jocs Olímpics, era escenari d'una cruel guerra.

Formem part de Trenkalòs, projecte engegat pel GEP (Grup d'Estudis Pedagògics) amb l'objectiu de potenciar l'associacionisme vers la cooperació per una cultura de la pau i els drets humans.

Què fem?

Actualment estem realitzant el segon projecte de cooperació al Camp de Refugiats de Mihatovici. Consisteix en la subvenció dels viatges d'autobús per anar a l'escola secundària que hi ha a la capital de la regió, ja que el camp només disposa d'escola primària. També se subvenciona part del material

escolar necessari per realitzar el curs escolar.

Els objectius d'aquest projecte són:

- Col·laborar en el desenvolupament econòmic i social de BiH a través del foment de l'educació en els més joves, així com en la pal·liació de l'elevat índex d'atur.
- Combatre la neteja ètnica que es dugué a terme en l'actual República Srpska facilitant el retorn de refugiats a les seves llars a través d'una oportunitat d'estalvi i reorganització de l'economia familiar.
- Millorar la situació de les famílies amb fills en edat d'entre els 14 i 18 anys, i que desitgin continuar estudiant.
- Fomentar el no abandó de la educació com a foment de la formació del joves del camp de Mihatovici, que els proporcionin unes perspectives de futur adaptades a les seves necessitats.
- Crear en el jove la motivació per la necessitat d'estudiar com a font primera de superació i desenvolupament no solament personal sinó també familiar i social, donat l'entorn hostil en el que

s'emmarca.

- Afavorir, en part, l'evolució familiar que proporcioni un desenvolupament integral de dita família per ajudar a aconseguir el retorn dels refugiats amb unes condicions de vida adequades.

Per contactar amb nosaltres

trenkalosalturgell@gmail.com

Pirineu amb el Sàhara:

finalització de la segona fase del projecte Llar d'infants de Hauza.

En la segona fase del projecte hem dotat la llar d'infants, que dona servei a 170 nens i nenes sahraus, de l'equipament necessari per a que els educadors i els nens gaudeixin de l'edifici al màxim

Per a l'any 2011 la nostra oenagé està preparant la tercera fase del projecte. En aquesta nova etapa finançarem l'esmorzar dels 170 infants que assisteixen a diari a la llar d'infants. L'educació dels nens i nenes sahraus és una prioritat pel Front Polisario i la construcció de la llar d'infants, el seu equipament i l'esmorzar dels nens ajuda a aconseguir els objectius educatius del poble sahrauí.

Tot i la satisfacció per la feina feta, des de Pirineu amb el Sàhara volem denunciar la situació de repressió que la població sahrauí pateix al Sàhara Occidental. El darrer episodi, amb la vergonyosa, miserable i mesquina agressió de la dictadura marroquí cap al campament sahrauí de Gdeim Izik ens preocupa i molt.

La reacció de l'Estat Espanyol i de la comunitat internacional ha estat lamentable. El silenci i les complacitats amb un estat que viola cons-

tantment els drets humans és preocupant. Quants sahrauís més han de patir tortures? Quants sahrauís més han de viure sota un règim que els discrimina? Quants sahrauís més han de morir?.

**Prou silencis, prou negocis
i més solucions**

**PIRINEU
AMB EL SÀHARA**
pirineusahara@gmail.com

Anna Vilarmau. Seu Solidària

Anna Vilarmau és una de les cares visibles de La Seu Solidària, una organització no governamental (ONG) que sorgeix a la Seu d'Urgell l'any 1997 amb l'ànim de treballar activament per una societat més justa i solidària, tant a casa nostra com en països en vies de desenvolupament. Des de l'entitat es defensa una concepció àmplia de la solidaritat i es planteja l'ajut "més enllà de la caritat" i amb reptes com la integració dels immigrants en un món en crisi que defuig, en part, els nouvinguts. La feina feta durant els últims tretze anys es valora satisfactòriament. La situació actual preocupa, però l'esforç i els projectes s'adapten al moment, en el qual es treballa, sobretot, per apaivagar les dificultats econòmiques de les famílies.

Quina és l'essència de la Seu Solidària i qui en forma o en pot formar part?

La Seu Solidària és molt plural. La formem gent de diferents edats, professions i procedències, però que compartim la certesa que davant les desigualtats socials, econòmiques i d'oportunitats que existeixen és necessari prendre una actitud crítica i activa. El paper que juga cada persona a l'entitat és divers. Hi ha voluntaris ocasionals i altres que ens reunim de forma periòdica. També hi ha socis que aporten una quantitat econòmica cada any i simpatitzants. Les reunions mensuals de la Junta, obertes a tothom, es fan els darrers dimecres de mes, a dos

quarts de deu del vespre, a l'oficina del Centre Cívic el Passeig de la Seu. El nostre objectiu és ser un punt de referència en l'àmbit solidari, de forma oberta i participativa.

Quins projectes teniu endegats?

Actualment la Seu Solidària treballa en un projecte de classes d'anglès, impartides per una persona immigrant i adreçades a nens i nenes sense recursos o amb necessitats de caire socioeconòmic. Les classes s'imparteixen els dimecres, dijous i divendres, de dos quarts de set a dos quarts de vuit de la tarda, al despatx de l'associació, a l'oficina del Centre Cívic el Passeig. A

més a més, continuem amb la promoció del comerç just, amb una parada al mercat de la Seu i un estand a la Fira de Sant Ermengol. I duem a terme un projecte més: un rober, obert els dilluns, dijous i divendres, de dos quarts d'onze a dos quarts d'una, per anar-hi a dipositar roba o venir-ne a buscar. En l'àmbit internacional, a través del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, donem suport a països que ho necessiten amb projectes diversos. Hem treballat molt, per exemple, a Santa Rosa del Peñón, a Nicaragua, ciutat agermanada amb la Seu. També hem estat molt vinculats als camps de refugiats sahrauís, tasca que ara coordina una entitat pròpia, Pirineu amb el Sàhara.

En plena crisi econòmica, han canviat les prioritats de La Seu Solidària?

Des de sempre hem considerat imprescindible el suport a les famílies i al nostre entorn més pròxim, i ho continuem fent. Actualment treballem en el Banc d'Aliments de forma molt activa, conjuntament amb Càritas, Creu Roja,

l'Ajuntament de la Seu i el Consell Comarcal. Tot i així, la nostra voluntat no és fer caritat, sinó ajudar tothom a assolir una certa qualitat de vida. Per exemple, proporcionant una rentadora, unes ulleres o llibres a aquells que no hi poden accedir. Les classes d'anglès també en són un exemple. Alhora, un altre dels objectius ha estat la inserció sociolaboral, donant petites oportunitats d'ocupació.

Què se li pot dir a una persona que pensa que cal ajudar abans les persones autòctones que els immigrants?

Sempre hem tingut una vinculació molt forta amb la immigració. En aquest àmbit, tot i que des del Consorci d'Atenció a les Persones ja s'ha assumit aquesta tasca, disposem d'un servei d'atenció pública per a les persones immigrants o en situació de risc social (els dilluns, dijous i divendres, de dos quarts d'onze a dos quarts d'una, al Centre Cívic el Passeig). Poc a poc, molts nouvinguts han anat marxant, però encara queda feina per fer i lluitem per la integració d'aquest col·

lectiu. Per exemple, l'entitat Amilacat es va gestar a la Seu Solidària, i n'estem molt orgullosos. Només podem dir que un nouvingut té moltes coses a aportar i ens enriqueix. I que no es poden fer diferències. Som conscients que la conjuntura econòmica afecta molt directament tothom.

La solidaritat es mou gràcies a les persones però, malauradament, també a través dels diners. Com es fa front als projectes?

Per a dur a terme qualsevol projecte, cal diners. I més encara quan, com he explicat, nosaltres donem un caire d'inserció laboral a alguna de les activitats. Això ens suposa assumir un seguit de despeses que, a vegades, són difícils de cobrir. Les quotes són una part molt petita dels diners. També s'organitza la botifarrada solidària anual per als voluntaris de Nicaragua. De tota manera, malgrat que no és fàcil, al final els projectes van endavant.

Com es planteja el seu futur, La Seu Solidària?

Considerem que hem fet molt bona feina i que hem de continuar amb la mateixa mentalitat i amb la disponibilitat per continuar participant en les campanyes d'emergència i projectes solidaris. Tot i així, sabem que hem d'evolucionar amb noves propostes com, per exemple, l'acompanyament de gent gran. Busquem tasques més centrades en el voluntariat, malgrat que som conscients que el temps és un bé escàs. He d'afegir que l'assignatura pendent és que la gent jove s'involucri.

Caldria sensibilitzar-los més i batallar amb certs missatges d'una societat que no valora ni l'esforç ni la dedicació.

Quina és la vostra col·laboració al Consell Municipal de Solidaritat? Creieu necessària la coordinació de totes les entitats solidàries de la Seu?

Tot allò que signifiqui sumar és bo. Malgrat que cadascú té la seva parcel·la i les seves tendències, és molt enriquidor que hi hagi moments per compartir projectes, idees, opinions; per saber què s'està fent en l'àmbit de la solidaritat a casa nostra. A més a més, la participació i la col·laboració ajuda a fer forts projectes com el del Banc d'Aliments.

M. Àngela Galindo i Maria Rebés.

Mans Unides

La implicació de la M. Àngela Galindo i la Maria Rebés a la delegació de Mans Unides a la Seu d'Urgell és incondicional. Es tracta d'una tasca discreta però, alhora, perseverant i sòlida. Al llarg del temps han contribuït, des del Pirineu, al prestigi d'una ONG catòlica que l'any passat va celebrar el seu 50è aniversari i que enguany ha rebut el Premi Príncep d'Astúries de la Concòrdia 2010. Galindo i Rebés saben que la lluita contra la pobresa i a favor de l'educació per al desenvolupament en més de 60 països del món s'aconsegueix amb l'esforç d'una xarxa de voluntariat, principalment femení, que es mou de forma desinteressada per ajudar aquells que més ho necessiten.

Com va néixer Mans Unides a la Seu i amb quina finalitat?

M.R. Mans Unides va sorgir a l'estat espanyol després que un grup de dones organitzés la primera Campanya contra la Fam a Madrid, l'any 1959. Va ser una iniciativa vinculada a l'església, en què les promotores van entendre que calia treballar per eradicar la fam i la pobresa al Tercer Món. Des de la Seu ens vàrem afegir a la xarxa i hem anat duent a terme activitats solidàries periòdicament. Les petites obres de caritat es van convertir ben aviat en un conjunt de propostes adreçades a finançar projectes de desenvolupament i a sensibilitzar la població.

Ja fa molts anys que formeu part de Mans Unides. Com respon la gent de la

Seu a les crides solidàries? Sempre ha estat així?

M.A.G. Mans Unides compta a la Seu amb un grup de treball petit, però que fa molta feina. S'ha de saber explicar bé què és allò que es demana, i la gent ho entén. Per exemple, el Sopar de la Fam ens suposa cada any molts ingressos. Ningú espera un àpat suculent, sinó compartir allò que té (no allò que li sobra) amb els altres. Les persones que assisteixen a l'acte posen diners en un sobre, de forma anònima. Cadascú col·labora en funció de les seves possibilitats, i això és el més bonic. El resultat és espectacular. Amb la venda de textos anual del mes de maig el marge econòmic és més petit però també ens serveix per donar a conèixer l'ONG. A més, cal recordar

que es fa una col·lecta anual a la parròquia i que també duem a terme un esmorzar solidari al col·legi Pau Claris i la Salle, ambdues activitats amb molta participació. Nosaltres hem tingut sempre el suport dels urgellençs i urgellenques perquè Mans Unides és una garantia.

Quina és la vostra vinculació amb l'església?

M.R. L'acció de Mans Unides s'inspira clarament en l'Evangeli i en la Doctrina Social de l'Església catòlica. Les parròquies de tota Espanya col·laboren amb la nostra tasca. Aquí a la Seu el Bisbat d'Urgell complementa econòmicament alguns projectes. És evident que els orígens i el present de l'entitat van de bracet amb la tasca religiosa a casa nostra.

Què representa per a Mans Unides la concessió del Premi Príncep d'Astúries de la Concòrdia?

M.A.G. Des de l'ONG ja es va dir que el guardó suposa una enorme responsabilitat que ens obliga a treballar molt dur, perquè no volem, ni podem defraudar a tots els que ens han donat i ens donen el seu suport i reconeixement, tant a aquí com en països en els quals actua Mans Unides des de fa més de 50 anys.

M.R. El que està clar és que ens vam emocionar molt. És un al·licient per continuar amb la feina per ajudar aquelles persones que no gaudeixen dels mateixos privilegis que nosaltres i pateixen les injustícies d'aquest món. Per cert, els 50.000 euros del premi

serviran per dur a terme un projecte de reactivació agrícola a Haití, un país que va ser devastat per un terratrèmol i ara lluita contra la còlera.

A què destineu els diners que recapteu durant l'any?

M.A.G. Mans Unides va finançar l'any passat gairebé 700 projectes de desenvolupament a 58 països per millorar-hi les condicions de vida. Des de la nostra delegació cada campanya ens involucrem en un programa diferent i hi posem el nostre granet de sorra. Per exemple, amb les aportacions econòmiques de la Seu i comarca hem fet possible la construcció de sis aules per a una escola a la Índia. També s'ha beneficiat més de 400 famílies, sobretot dones, en els àmbits de la sanitat i l'escolarització, i s'han concedit microcrèdits, entre d'altres accions. I voldríem destacar el fet que destinem sempre els diners a països del Sud. A més a més, la garantia que l'esforç econòmic arriba a bon port la certifiquen missioners o ONG locals, que gestionen els projectes. Això no passa en d'altres entitats.

En una època de crisi econòmica com l'actual, es fa més difícil aconseguir la implicació en projectes per a països del Tercer món?

M.R. En moments de dificultats les persones fan més pinya i són més sensibles. Nosaltres continuem tenint el suport de la gent d'aquí, tot i que cal afegir que el grup de persones que formem Mans Unides també treballem

en d'altres iniciatives a la ciutat en què ajudem la gent més propera.

El temps de voluntariat és escàs. Quina és la solució? El món solidari en té prou amb les aportacions econòmiques?

M.A.G. Els diners i el temps són dues coses són valuoses, però malauradament la societat actual t'ho posa més difícil per aconseguir temps. Caldria més voluntaris per fer tasques solidàries. L'assignatura pendent és que la gent jove cregui en les associacions i prengui la iniciativa. Passa a la Seu i a la resta de Catalunya. A les reunions en parlem sovint i no se sap quina és la solució. Tot i així, no s'ha de ser pessimista. El voluntariat és una dels grans fortaleces i trets característics de Mans Unides. El 98,8% de persones que hi treballem som voluntaris.

Quina valoració feu del funcionament del Consell Municipal de Solidaritat?

M.A.G. La veritat és que la tasca de les diverses entitats solidàries de la Seu fins ara havia estat molt parcel·lada i no existia una col·laboració clara. Es-

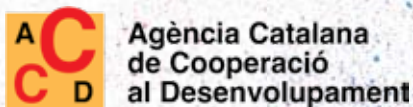
perem que poc a poc canviï aquesta tendència. Una bona manera de fer-ho possible és conèixer de primera mà què fa cadascuna de les associacions i treballar conjuntament.

**Ajuntament de
la Seu d'Urgell**

Amb el suport de:

Col·laboradors:

